

John Boyne (1971): Chlapec v pruhovaném pyžamu (2006)

1. Literární druh a žánr, literárněhistorický kontext, umělecký směr / tvůrčí skupina, údaje o autorovi ve vztahu k dílu;

2. Doba a místo (děje);

3. Zvláštnosti kompozice;

4. Hlavní postavy a jejich charakteristika; 5. Námět, témata, hlavní motivy;

6. Jazykové zvláštnosti;

7. Kulturní souvislosti.

Úryvek 1:

„Ahoj,“ řekl Bruno.

„Ahoj,“ řekl ten chlapec.

Byl ještě menší než Bruno, seděl na zemi a v obličeji měl ztracený výraz. Na sobě měl také to pruhované pyžamo jako ostatní na jeho straně plotu a na hlavě mu seděla pruhovaná čepice. Neměl ani boty, ani ponožky, takže jeho bosé nohy byly dost špinavé. Na paži měl pásku s šesticípou hvězdou.

„Mimochodem, já jsem Bruno.“

„Já se jmenuji Šmuel,“ představil se chlapec.

„Kolik je ti let?“

„Je mi devět,“ prohlásil konečně. „Narodil jsem se patnáctého dubna tisíc devět set třicet čtyři.“

Bruno vyvalil oči a z pusy se mu udělal kroužek. „Tomu nemůžu věřit! Nechci říct, že bych ti nevěřil, jsem jenom strašně překvapený. Protože i já mám narozeniny patnáctého dubna. A narodil jsem se v roce devatenáct set třicet čtyři.“

„Ty máš hodně přátel?“ zeptal se Bruno.

„Asi mám. Abych tak řekl, více méně.“

Bruno posmutněl. Doufal, že mu Šmuel řekne, že taky nemá žádné, a i to by je spojovalo.

„A vůbec, odkud ty pocházíš?“ zeptal se Šmuel.

„Z Berlína.“

„Kdepak je to?“

„Je to samozřejmě v Německu. Copak ty nepocházíš z Německa?“

„Ne, já jsem z Polska.“

Úryvek 2:

Když Bruno poprvé uviděl jejich nový dům, oči mu málem vypadly z důlků, ústa se znovu rozevřela do kroužku a paže se mu vymrštily od boků. Všechno zde totiž vypadalo jako úplný protiklad jejich bývalého domova a Bruno zkrátka nemohl uvěřit, že tady budou opravdu bydlet.

Jeich berlínský dům stál v tiché ulici mezi dalšími prostornými vilami a pohled na celou tu řadu byl neobyčejně příjemný, protože všechny domy byly skoro stejné, ale ne tak docela. Bydleli v nich chlapci, ke kterým si chodil hrát (pokud to byli kamarádi), anebo se jim naopak vyhýbal (pokud to kamarádi nebyli). Jenže tento nový dům stál osaměle uprostřed prázdného, pustého okolí, široko daleko nebyl žádný jiný dům, a to znamenalo, že tu nikde nejsou jiné rodiny a žádní kluci, se kterými by si mohl hrát, kamarádi nekamarádi.

